EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.8.2016
COM(2016) 497 final

2016/0245 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se Polské republice povoluje nadále uplatňovat opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatnil zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 8. února 2016, požádalo Polsko o prodloužení platnosti opatření odchylujícího se od článku 168 směrnice o DPH, aby mohlo nadále omezovat nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu u některých motorových vozidel. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH uvědomila Komise o žádosti Polska ostatní členské státy, a to dopisem ze dne 6. června 2016. Dopisem ze dne 8. června 2016 oznámila Komise Polsku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení jeho žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Článek 168 směrnice o DPH stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH zaplacené na nákupech pro účely zdaněných plnění. Ustanovení čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice vyžaduje, aby se použití zboží, které tvoří součást obchodního majetku, pro soukromou potřebu považovalo za poskytnutí služby za úplatu, pokud je DPH z tohoto zboží odpočitatelná.

Tento systém umožňuje vymáhat původně odpočtenou DPH, pokud jde o soukromé použití.

V případě motorových vozidel může být tento systém obtížně použitelný z různých důvodů, zejména však proto, že je složité přesně rozlišit použití pro účely podnikání od použití pro jiné účely. Pokud se vedou záznamy, představuje jejich vedení a kontrola pro podniky i správní orgány dodatečnou zátěž. Vzhledem k velkému počtu dotčených vozidel mohou i jednotlivé malé daňové úniky přerůst do vysokých částek.

Požadované procentní omezení činí 50 %. Tento podíl je založen na vlastním posouzení Polska a podle návrhu by byl přezkoumán v případě žádosti Polska o prodloužení po roce 2019.

Polsku je v současné době na základě prováděcího rozhodnutí Rady 2013/805/EU[1] povoleno omezit nárok na odpočet DPH v souvislosti s nákupem, pořízením uvnitř Společenství, dovozem, pronájmem, leasingem některých motorových vozidel jiných než osobních nebo jejich nabytím prostřednictvím jiných dohod podobného charakteru na 50 %, a to nejvýše na 6 000 PLN. Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2016.

Polsko informuje, že se důvody pro tuto žádost o odchylku nezměnily nebo jsou podobné těm, které jsou popsány v předchozí žádosti. Tato žádost o odchylku je pokračováním režimu povoleného výše uvedeným rozhodnutím Rady.

Toto omezení by platilo pouze pro motorová vozidla, která nejsou užívána výhradně pro účely podnikání, jakož i pro výdaje spojené s těmito vozidly.

Tato odchylka zahrnuje rovněž částečné omezení nároku na odpočet 50 % daně zaplacené na vstupu při koupi pohonných hmot pro motorová vozidla, na něž se odchylka vztahuje, a další provozní výdaje, včetně oprav a údržby těchto vozidel, a výdaje na zboží dodané nebo služby poskytnuté v souvislosti s těmito vozidly a jejich používáním, včetně výdajů na

[1] Prováděcí rozhodnutí Rady 2013/805/EU ze dne 17. prosince 2013, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 51)

výměnu nebo montáž dílů do těchto vozidel (s výjimkou výdajů na výměnu nebo montáž dílů do vozidel, která jsou používána výhradně pro obchodní účely, například montáž taxametrů).

Polsko uvádí, že motorová vozidla, na která se vztahuje tato odchylka, mohou být z důvodů své konstrukce rovněž snadno využívána k neobchodním účelům.

Některé typy motorových vozidel jsou z tohoto omezení vyloučeny, a podléhají tudíž běžným pravidlům, zejména všechna vozidla s více než 9 sedadly (včetně sedadla pro řidiče) a vozidla s celkovou maximální hmotností vyšší než 3 500 kg. Oblast použití je tím v podstatě zúžena na osobní automobily, dodávky, malé nákladní automobily a motocykly. Odchylka by se rovněž nevztahovala na vozidla výlučně určená k opětovnému prodeji nebo na vozidla, která mají být poskytovaná k úplatnému užívání na základě nájemní, provozně nájemní nebo leasingové smlouvy nebo jiných smluv podobného charakteru, nebo na vozidla uzpůsobená pro přepravu nejméně deseti osob (včetně řidiče).

Polsko požádalo o povolení i nadále omezovat původní odpočet na stanovený procentní podíl a zároveň osvobodit podniky od povinnosti účtovat DPH z použití pro soukromé účely do 31. prosince 2019. V rámci této odchylky odpadá potřeba vést podrobné záznamy o kilometrech najetých pro soukromé účely v případě každého z těchto vozidel a vypočítávat DPH za soukromé používání. Tato odchylka se proto považuje za zjednodušující opatření. Přínosem tohoto opatření bude zjednodušení systému pro všechny strany, a současně se tak zajistí, že se odvede procentní podíl daně, který by jinak mohl uniknout.

Z informací, které Polsko poskytlo, vyplývá, že průměrné využití služebních automobilů používaných ke smíšeným účelům patrně činí přibližně 50 %. Požadované prodloužení odchylky se proto zdá být odůvodněné. Odchylky jsou zpravidla udělovány na omezenou dobu, aby bylo možné posoudit, zda je konkrétní opatření přiměřené a účinné. Každé prodloužení by proto mělo být časově omezené, aby bylo možné zhodnotit, zda podmínky, na kterých se odchylka zakládá, jsou stále platné.

Proto se navrhuje, aby žádosti bylo vyhověno s platností do 31. prosince 2019 a Polsko bylo požádáno, aby do 1. dubna 2019 předložilo zprávu, v níž bude uveden přezkum procentního omezení, pokud by chtělo opatření uplatňovat i po roce 2019.

Odchylka nebude mít žádný (nebo pouze zanedbatelný) dopad na celkovou výši daňových příjmů členského státu vybraných na stupni konečné spotřeby.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Článek 176 směrnice 2006/112/ES stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze DPH odpočíst. Do té doby Rada povoluje členským státům zachovat vyloučení, která byla v platnosti k 1. lednu 1979. Proto existuje celá řada ustanovení „status quo“, která omezují nárok na odpočet u motorových vozidel.

Bez ohledu na ustanovení předchozích iniciativ stanovit pravidla určující, které kategorie výdajů mohou být předmětem omezení nároku na odpočet[2], je vhodné při čekání harmonizace těchto pravidel na úrovni EU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 395 směrnice o DPH.

[2] COM(2004) 728 final – návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se daně z přidané hodnoty (Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10), stažen dne 21. května 2014 (Úř. věst. C 153, 21.5.2014, s. 3)

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, spadá návrh do výlučné pravomoci Evropské unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

- **Přiměřenost**

Toto rozhodnutí se týká povolení udělovaného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k omezenému rozsahu odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli, kterým je boj proti daňovým únikům či vyhýbání se daňové povinnosti a zjednodušit výběr DPH v konkrétním odvětví.

- **Volba nástroje**

Navrhovaný nástroj: prováděcí rozhodnutí Rady.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

Podle článku 395 směrnice Rady 2006/112/ES je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tento návrh vychází z žádosti podané Polskem a týká se pouze tohoto členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Cílem návrhu je zabránit daňovým únikům souvisejícím s DPH a zjednodušit postup při vyměřování daně, a má proto potenciálně příznivý dopad na podniky i správní orgány. Toto řešení je Polskem považováno za vhodné opatření a je porovnatelné s jinými bývalými a současnými odchylkami.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

Návrh obsahuje ustanovení o skončení platnosti; automatickou lhůtu stanovenou na 31. prosince 2019.

Pokud by Polsko uvažovalo o dalším prodloužení účinnosti odchylujícího se opatření i na období po roce 2019, mělo by Komisi do 1. dubna 2019 spolu s žádostí o prodloužení předložit novou hodnotící zprávu.

2016/0245 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se Polské republice povoluje nadále uplatňovat opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[3], a zejména na článek 395 této směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 168 směrnice 2006/112/ES stanoví nárok osoby povinné k dani odpočíst DPH vyměřené za dodání zboží a služby jí poskytnuté pro účely svých zdaněných plnění. Ustanovení čl. 26 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice obsahuje požadavek vyúčtovat DPH, pokud je majetek podniku použit pro soukromé účely osoby povinné k dani nebo jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji řečeno k jiným účelům než pro účely jejího podnikání.

(2) Prováděcím rozhodnutím 2013/805/EU[4] se Polsku do 31. prosince 2016 povoluje omezení nároku na odpočet DPH v souvislosti s nákupem, pronájmem, nájmem nebo leasingem některých motorových silničních vozidel a s nimi spojených výdajů a osvobození osoby povinné k dani od účtování DPH v případě používání vozidel, na která se omezení vztahuje, k jiným účelům než pro účely podnikání.

(3) Dopisem zaevidovaným Komisí dne 8. února 2016 požádalo Polsko o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření týkající se některých motorových silničních vozidel a výdajů s nimi spojených, která se odchylují od ustanovení směrnice 2006/112/ES, jimiž se upravuje nárok osoby povinné k dani na odpočet DPH vyúčtované při nákupu zboží a služeb, a ustanovení, která vyžadují vyúčtování daně z majetku podniku použitého pro účely jiné než podnikání.

(4) V souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES uvědomila Komise o žádosti Polska ostatní členské státy dopisem ze dne 6. června 2016. Dopisem ze dne 8. června 2016 oznámila Komise Polsku, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení jeho žádosti.

(5) V souladu s čl. 3 odst. 2 druhým pododstavcem rozhodnutí 2013/805/EU předložilo Polsko Komisi spolu s žádostí o prodloužení zprávu o používání uvedeného rozhodnutí, která obsahuje přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok

[3] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

[4] Prováděcí rozhodnutí Rady 2013/805/EU ze dne 17. prosince 2013, kterým se Polsku povoluje zavést zvláštní opatření odchylující se od čl. 26 odst. 1 písm. a) a článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 51)

na odpočet daně. Podle aktuálně dostupných informací zastává Polsko názor, že sazba ve výši 50 % je stále opodstatněná. Aby se zároveň zabránilo dvojímu zdanění, měl by být požadavek na vyúčtování DPH z užití motorového vozidla k jiným účelům než pro účely podnikání zrušen, pokud se na něj vztahuje toto omezení. Tato opatření lze odůvodnit nutností zjednodušit postup pro vyměřování DPH a zabránit daňovým únikům na základě nesprávného vedení záznamů a nepravdivých daňových prohlášení.

(6) Některé typy motorových vozidel jsou z oblasti působnosti zvláštního opatření vyňaty, neboť – vzhledem k jejich povaze nebo druhu podnikatelské činnosti, k níž jsou používány – je jakékoli jejich užívání k jiným účelům než pro účely podnikání považováno za zanedbatelné. Zvláštní opatření by se proto neměla vztahovat na vozidla s více než 9 sedadly (včetně sedadla pro řidiče) a s celkovou maximální hmotností vyšší než 3 500 kg. Omezení nároku na odpočet se kromě toho nevztahuje na DPH vyměřenou za veškeré výdaje, které jsou výlučně spojeny s podnikáním osoby povinné k dani.

(7) Omezení nároku na odpočet daně podle zvláštních opatření by se mělo uplatnit na DPH vyúčtovanou při nákupu, pořízení uvnitř Společenství, dovozu, pronájmu nebo leasingu stanovených motorových silničních vozidel a v souvislosti s výdaji s nimi spojenými, včetně nákupu pohonných hmot.

(8) Prodloužení těchto odchylujících se opatření by mělo být časově omezeno, aby se umožnilo zhodnocení jejich účinnosti a příslušné procentní sazby. Polsku by proto mělo být povoleno nadále používat toto opatření po omezenou dobu, a to do 31. prosince 2019.

(9) Pokud má Polsko za to, že je nezbytné další prodloužení odchylujících se opatření po roce 2019, mělo by Komisi nejpozději 1. dubna 2019 spolu se žádostí o prodloužení předložit zprávu o používání dotyčných opatření, v níž bude uveden přezkum uplatňovaného procentního omezení.

(10) Odchylka bude mít pouze zanedbatelný dopad na celkovou výši daně vybírané na stupni konečné spotřeby a nebude mít nepříznivý dopad na vlastní zdroje Evropské Unie pocházející z DPH.

(11) Prováděcí rozhodnutí 2013/805/EU by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí rozhodnutí 2013/805/EU se mění takto:

Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Toto rozhodnutí pozbývá platnosti dne 31. prosince 2019.

2. Každá žádost o prodloužení doby platnosti opatření stanovených tímto rozhodnutím musí být předložena Komisi do 1. dubna 2019. Tato žádost musí být doplněna zprávou, která obsahuje přezkum procentního omezení uplatňovaného na nárok na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije ode dne 1. ledna 2017.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně